

испълните желанието ми, ако, както казвате, тя
обычате, да отложите свадбата за няколко дни.

“Искате ли да узнаете тайната на отлагането?
Едно момиче ся не жени безъ брачны дрехы; и
азъ чакамъ отъ Франціѣ таквыи хубавы вѣчал-
ны дрехы, които да направѣтъ да ся пукнатъ
отъ зависть и най-хубавицѣтъ на Нью-Йоркъ. Не-
ма искате съпругата ви въ деня на свадбѣтъ си
да е облечена каквото сичкѣтъ други жены? Про-
стетѣ ми туй тѣснѣе и вѣрвайте, любезный
Бюссе, съвършено покорната на васъ.

“Кора”

Самуилъ като прочете писмото на дъщеря си
сѣдра го и извика сърдито: — Какъ има нѣкоя
лудина! Намбрихъ ѣ мъжъ богатъ, младъ, хуба-
вень и хрисимъ, че го не ще! Остава мѣсото и
търси сѣнката. Нека прави каквото иска лудата;
не ся мѣсѣ вече на работѣтъ ѣ.

А Бюсси като разумъ слѣдствіята на дѣйстви-
та на братовчѣда си, примираше отъ смѣхъ като
четеше писмото.

Като го прочете, тури го въ портфеля си и си
запали цигарата. А ето що ся случи въ Нью-Йоркъ
въ туй разстояніе. Лордъ Аберфойль, графъ Кил-
кенни, патрицій на Шотландіѣ, и Ирландіѣ и бж-
дщій управитель на Канадѣ, вѣспрѣ да ся яви
въ къщѣтъ на единъ богатъ банкиръ, дѣто ще-
ше да ся намѣри и прѣкрасната Кора. Единъ отъ
слугѣтъ му, Негръ, имаше заповѣдъ да ся отго-